

23 Οκτωβρίου, 1992

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 1177/91 & 1178/91).

*Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση αναστολής εκτέλεσης
διοικητικής απόφασης — Προϋποθέσεις έκδοσης διατάγματος —
Κίνδυνος επέλευσης ανεπανόρθωτης βλάβης και έκδηλη
παρανομία διοικητικής απόφασης.*

5

Επικαλούμενοι τον κίνδυνο επέλευσης ηθικής και υλικής
ζημιάς σε αυτούς, από την εκτέλεση των επίδικων αποφάσεων της
Επιτροπής Προστασίας Ανταγωνισμού, οι αιτητές με τις παρούσες
αιτήσεις τους ζήτησαν την αναστολή της εκτέλεσης των επίδικων
αποφάσεων μέχρι την αποπεράτωση των προσφυγών.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις αιτήσεις,
αποφάσισε ότι:

Ο ισχυρισμός για υλική ζημιά προφανώς αναφέρεται στο
γεγονός ότι στην προσπάθεια ανταγωνισμού θα μειωθούν οι τιμές
για τις υπηρεσίες των οδοντιάτρων. Το γεγονός αυτό, κατά τη
γνώμη μου, πολύ απέχει από του να ικανοποιήσει την προϋπόθεση
πρόκλησης ανεπανόρθωτης ζημιάς στους Αιτητές. Όσον αφορά
ηθική ζημιά, αυτή πουθενά δεν τεκμηριώνεται.

15

20

Με τις προσφυγές εγείρονται πολλά νομικά θέματα που θα
πρέπει να αποφασισθούν και ουδόλως δύναται να λεχθεί ότι η
παρούσα είναι περίπτωση έκδηλης παρανομίας. Ενδεικτική του τι
είναι έκδηλη παρανομία είναι και η απόφαση στην υπόθεση *Sote-*
riou v. Republic (1981) 3 C.L.R. 70, όπου άτομο κλήθηκε να

25

4 Α.Α.Δ. Παγκ. Οδοντ. Σύλλογος κ.α. ν. Επ. Ελέγχ. Αντ/σμού

υπηρετήσει στην Εθνοφρουρά με βάση άρθρο Νόμου, το οποίο είχε ήδη κηρυχθεί αντισυνταγματικό. Έτσι, στην περίπτωση εκείνη το προσωρινό διάταγμα εκδόθηκε άσχετα του αν θα προκαλείτο ανεπανόρθωτη ζημιά στον Αιτητή.

5

Οι αιτήσεις απορρίπτονται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

10

Procopiou and Others v. Republic (1979) 3 C.L.R. 686.

Soteriou v. Republic (1981) 3 C.L.R. 70.

Αιτήσεις

15

Αιτήσεις για προσωρινό διάταγμα αναστολής εφαρμογής της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία έκριναν ότι ο τιμοκατάλογος των αιτητών καταστρατηγούσε βασικές πρόνοιες του άρθρου 4 του Νόμου 207/89, μέχρι τελικής εκδίκασης των προσφυγών.

20

Μ. Κυριακίδης, για τους αιτητές.

25

Παπαϊωάννου, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur.adv.vult.

30

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του Παγκύπριου Οδοντιατρικού Συλλόγου εκδόθηκε στις 20 Ιανουαρίου 1990 κοινός τιμοκατάλογος που καθόριζε στα μέλη του Συλλόγου κατώτατο όριο αμοιβής, σε σχέση με οδοντιατρικές υπηρεσίες προσφερόμενες στο κοινό. Του θέματος επιλήφθηκε η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού, που συζήτησε το θέμα και κάλεσε τον Παγκύπριο Οδοντριάτικο Σύλλογο να εμφανιστεί στη συνεδρία της για να εκφράσει τις απόψεις του. Αφού το θέμα συζητήθηκε, η Επιτροπή, με επιστολή της ημερ. 10 Οκτωβρίου 1992, όρισε νέα συνεδρία και κάλεσε και πάλιν το Σύλλογο να παραστεί. Τελικά η Επιτροπή με την απόφασή της 7/91, που κοινοποιήθηκε στα ενδιαφερόμενα μέρη στις 21.10.91, αποφάσισε ότι ο τιμοκατάλογος καταστρατηγούσε βασικές πρόνοιες του άρθρου 4 του Νόμου 207/89 και κηρύχθηκε άκυρος εξ υπ' αρχής.

40

Επίσης κατά ή περί την 11η Απριλίου 1991 υποβλήθηκε γραπτή καταγγελία στην Επιτροπή εκ μέρους της Συντεχνίας της Σ.Ε.Κ. και τριών οδοντιάτρων εναντίον του Οδοντιατρικού Συλλόγου Λευκωσίας-Κερύνειας (Ο.Σ.Λ.Κ.). Η καταγγελία αφορούσε την ενέργεια του Ο.Σ.Λ.Κ. να καλέσει τους πιο πάνω οδοντιάτρους να λύσουν τη σύμβασή τους με τη Σ.Ε.Κ. για παροχή οδοντιατρικών υπηρεσιών στα μέλη της, έναντι αμοιβής κατώτερης σε σχέση με τις προβλεπόμενες στον τιμοκατάλογο. Μετά από διενέργειες έρευνας από την Υπηρεσία Ελέγχου Τιμών και Προστασίας Καταναλωτών, όρισε την εξέταση της καταγγελίας για τις 2 Σεπτεμβρίου 1991 και με επιστολή της κάλεσε τους δικηγόρους της Σ.Ε.Κ. και των παραπονούμενων οδοντιάτρων, καθώς και το Ο.Σ.Λ.Κ., να εμφανιστούν στη συνεδρία της 2 Σεπτεμβρίου 1991, όπου και θα εξετάζετο η καταγγελία. Το θέμα εξετάστηκε την πιο πάνω ημερομηνία, κατά την οποία δεν παραυρέθηκε ο Ο.Σ.Λ.Κ. Ορίστηκε νέα συνεδρία στις 21.10.91 αλλά και πάλιν ο Ο.Σ.Λ.Κ. δεν παρέστη. Έτσι, με την απόφασή της 7/91, που κοινοποίησε στα ενδιαφερόμενα μέρη στις 21.10.91, η Επιτροπή, για τους ίδιους λόγους που ανέφερα πιο πάνω, σε σχέση με την Απόφαση 7/91, κήρυξε και πάλιν άκυρο τον τιμοκατάλογο του Παγκύπριου Οδοντιατρικού Συλλόγου.

Εναντίον των πιο πάνω αποφάσεων καταχωρήθηκαν οι παρούσες συνεκδικαζόμενες προσφυγές και στις 22 Ιανουαρίου, 1990 καταχωρήθηκαν οι υπό κρίση Αιτήσεις για προσωρινό διάταγμα αναστολής εφαρμογής της απόφασης μέχρι τελικής εκδίκασης των προσφυγών. Οι Αιτητές, ζητώντας το προσωρινό διάταγμα, βασίστηκαν κυρίως, όπως διαφάνηκε και από την αγόρευση του ευπαίδευτου συνηγόρου τους στο Δικαστήριο, στη θέση ότι η απόφαση της Επιτροπής ήταν έκδηλα παράνομη και θα έπρεπε εν πάση περιπτώσει να ακυρωθεί.

Οι αρχές με βάση τις οποίες εκδίδονται προσωρινά διατάγματα, όπως η πιθανότητα πρόκλησης ανεπανόρθωτης βλάβης και η πιθανότητα επιτυχίας των Αιτητών στην προσφυγή, έχουν επανειλημμένα νομολογηθεί. (Ίδε *Procopiou and Others v. The Republic* (1979) 3 C.L.R. 686).

Στις ένορκες δηλώσεις των Αιτητών υπάρχει ο

ισχυρισμός ότι αν δεν εκδοθεί το διάταγμα θα προκληθεί στους οδοντιάτρους ως άτομα, αλλά και στις οργανώσεις, ηθική και υλική ζημιά. Ο ισχυρισμός για υλική ζημιά προφανώς αναφέρεται στο γεγονός ότι στην προσπάθεια 5 ανταγωνισμού θα μειωθούν οι τιμές για τις υπηρεσίες των οδοντιάτρων. Το γεγονός αυτό, κατά τη γνώμη μου, πολύ απέχει από του να ικανοποιήσει την προϋπόθεση πρόκλησης ανεπανόρθωτης ζημιάς στους Αιτητές. Όσον αφορά ηθική ζημιά, αυτή πουθενά δεν τεκμηριώνεται.

10

Με τις προσφυγές εγείρονται πολλά νομικά θέματα που θα πρέπει να αποφασισθούν και ουδόλως δύναται να λεχθεί ότι η παρούσα είναι περίπτωση έκδηλης παρανομίας. Ενδεικτική του τι είναι έκδηλη παρανομία 15 είναι και η απόφαση στην υπόθεση *Soteriou v. Republic* (1981) 3 C.L.R. 70, όπου άτομο κλήθηκε να υπηρετήσει στην Εθνοφρουρά με βάση άρθρο Νόμου, το οποίο είχε ήδη κηρυχθεί αντισυνταγματικό. Έτσι, στην περίπτωση εκείνη το προσωρινό διάταγμα εκδόθηκε άσχετα του αν θα 20 προκαλείτο ανεπανόρθωτη ζημιά στον Αιτητή.

Κάτω από τις πιο πάνω συνθήκες δεν έχω ικανοποιηθεί ότι δικαιολογείται η έκδοση προσωρινού διατάγματος και ως εκ τούτου οι Αιτήσεις των Αιτητών και στις δύο 25 συνεκδικαζόμενες προσφυγές, απορρίπτονται. Δεν εκδίδεται διάταγμα για έξοδα.

Οι αιτήσεις απορρίπτονται χωρίς έξοδα.